

Η “Φωνή Κυρίου” της 26ης Ιανουαρίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 68ον

26 Ιανουαρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 4 (3478)

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΟΣΜΙΚΕΥΣΗΣ

Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Χριστοῦ στό σπίτι ἑνός ἀμαρτωλοῦ τελῶνη στήν Ἱερικῶ, τοῦ Ζακχαίου, ἀποτελεῖ κίνηση ἀνατροπῆς γιά τά ὅσα ὁ κόσμος, στόν ὁποῖο ἦρθε ὁ Χριστός, περίμενε. Ὁ ἀμαρτωλός ἄνθρωπος θεωροῦνταν μοηυσμένος καί ὁ Ἅγιος δέν ἐπιτρεπόταν νά συναναστραφεῖ μ' αὐτόν. Γι' αὐτό καί στήν κίνηση τοῦ Χριστοῦ νά εἰσέλθει στό σπίτι τοῦ Ζακχαίου, ἡ ἀντίδραση ὄλων ἦταν

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΔΩ](#) τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος της 26ης Ιανουαρίου 2020, όπως αυτή διεμοιράσθη σε όλους τους ιερούς ναούς της ελληνικής επικράτειας, αλλά και του εξωτερικού.

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΟΣΜΙΚΕΥΣΗΣ

Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Χριστοῦ στό σπίτι ἑνός ἀμαρτωλοῦ τελῶνι στήν Ἱεριχώ, τοῦ Ζακχαίου, ἀποτελεῖ κίνηση ἀνατροπῆς γιά τά ὅσα ὁ κόσμος, στόν ὁποῖο ἦρθε ὁ Χριστός, περίμενε. Ὁ ἀμαρτωλός ἀνθρώπος θεωροῦνταν μολυσμένος καί ὁ Ἅγιος δέν ἐπιτρεπόταν νά συναναστραφεῖ μ' αὐτόν. Γι' αὐτό καί στήν κίνηση τοῦ Χριστοῦ νά εἰσελθεῖ στό σπίτι τοῦ Ζακχαίου, ἡ ἀντίδραση ὀδῶν ἦταν ὁ γογγυσμός «ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι» (Λουκ. 19,7). Οἱ ἴδιοι, ἐπειδὴ τηροῦσαν τίς τυπικές διατάξεις τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου, δέν θεωροῦσαν τούς ἑαυτούς τους ἀμαρτωλοὺς. Διαμαρτυρήθηκαν ὅμως καί γιά τό ὅτι πῶς ἦταν δυνατόν μιὰ τέτοια ξεχωριστή προσωπικότητα, ὅπως θεωροῦσαν τόν Χριστό, νά κάνει ἕνα τέτοιο βῆμα. Πῶς ἕνας Θεός νά συμπεριφερεται μέ τέτοιο τρόπο πού νά ἀνατρέπει τόν νόμο πού ὁ ἴδιος εἶχε δώσει.

Ἐμπρακτὴ μετάνοια

Ὁ Χριστός εἰσέρχεται στό σπίτι τοῦ ἀμαρτωλοῦ γιατί διαβλέπει κάτι τό ὁποῖο δέν μποροῦν νά δοῦνε οἱ ἄλλοι: τὴ μετάνοιά του. Ὁ Ζακχαῖος ἐκφράζει τὴ μετάνοιά του ἐμπρακτά. Νιώθει εὐγνωμοσύνη πρὸς τόν Χριστό πού τόν τιμᾷ, ἐρχόμενος στό σπίτι του. Καί αὕτη ἡ ἐπίσκεψη εἶναι ἡ ἀρχὴ μιᾶς νέας ζωῆς. Ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ μεταβάλλει τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ὁ Ζακχαῖος βλέπει τόν κόσμο. Δέν θέλει πλεον νά περνᾷ κατὰ σέ βάρος τῶν ἄλλων. Ἡ σχέση μέ τόν Θεό γίνεται διανομὴ τῶν ἀγαθῶν, ἀποκατάσταση ὧν ἐξαπότησε καί τήρηση τῶν ἐντολῶν Ἐκείνου πού τόν ἐπισκέπτεται. Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός θά σχολιάσει ἐνώπιον ὀδῶν ὅσοι πρὶν ἔχουν γογγύσει ἐναντίον του, ὅτι ὁ Ζακχαῖος καί ἡ οἰκογένειά του –γιατί δέν εἶναι μόνο ὁ ἴδιος πού ξεκινᾷ μιὰ νέα πορεία, ἀλλὰ καί ὀδοὶ οἱ οἰκεῖοι του– ἔχουν σωθεῖ. Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦρθε νά ἀναζητήσει καί νά σώσει ὀδοὺς ὅσοι ἔχουν χάσει τόν δρόμο καί τόν προσανατολισμό τους πρὸς τόν Θεό καί τό θέλημά του.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιθ' 1-10)

Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχά. Καὶ ἰδού, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμίων ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ σκολομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι δι' ἐκείνης ἡμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατέβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μέναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον, λέγοντες· ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· ἰδού, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἰ τινός τι ἐσκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐπερνοῦσε ὁ Ἰησοῦς διὰ μέσου τῆς πόλεως Ἱεριχά. Ἐκεῖ ἦτο κάποιος πού ὠνομάζετο Ζακχαῖος· ἦτο ἀρχιτελώνης καὶ πλούσιος, καὶ ζητοῦσε νὰ ἴδῃ ποιὸς εἶναι ὁ Ἰησοῦς, ἀλλὰ δὲν μπορούσε ἀπὸ τό πλῆθος διότι ἦτο κοντός τὸ ἀνάστημα. Ἐτρεξε λοιπὸν ἐμπρός καὶ ἀνέβηκε ἐπάνω σὲ μιά μουριά, διὰ νὰ τὸν ἴδῃ, διότι ἀπὸ ἐκεῖ ἐπρόκειτο νὰ περάσῃ. Ὅταν ἐφθασε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ μέρος αὐτό, ἐσῆκωσε τὰ μάτια του καὶ τὸν εἶδε καὶ τοῦ εἶπε, «Ζακχαῖε, κατέβα γρήγορα, διότι πρέπει νὰ μείνω σὲ τὸ σπίτι σου σήμερα». Καὶ κατέβηκε γρήγορα καὶ τὸν ὑποδέχθηκε μὲ χαράν. Ὅταν εἶδαν αὐτό, ὅλοι παρεπονοῦντο καὶ ἔλεγαν, «Εἰς τὸ σπίτι ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου πηγαίνει νὰ μείνῃ». Ὁ Ζακχαῖος ἐστάθηκε καὶ εἶπε εἰς τὸν Κύριον, «Τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας μου δίνω, Κύριε, εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐάν μὲ δόλιον τρόπον ἐπῆρα ἀπὸ κάποιον τίποτε, θὰ τοῦ τὸ ἀποδώσω τέσσερις φορές περισσότερον». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, «Σήμερα ἐγίνε σωτηρία σὲ τοῦτο τὸ σπίτι, διότι καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ ἀναζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)
